

[Harald Nielsen.]

hidtil energisk har støttet tanken om et nordisk fællesmarked: nej, nu bliver prisen for at nå dette gode for høj. Bag en toldmur af den højde, der nu bliver tale om, ønsker vi ikke at blive lukket inde.

Ja, sådan kan det gå. Vi har som bekendt allerede visse vanskeligheder med at overbevise alle kredse om det gavnlig i et fællesmarked, bl. a. fordi danske landbrugsvarer ikke skal nyde godt af det fællesnordiske marked, i hvert fald ikke i første omgang. Jeg vil derfor gerne sige til den høje regering, at hvis den virkelig både har forstand og hjerte med — og det håber jeg den har — i bestræbelserne for at nå frem til et fællesnordisk marked, skulle den lade alle tanker om isolerede danske toldforhøjelser fare. De gavner ikke disse bestræbelser, de skader dem efter vor mening.

Vort standpunkt er derfor ganske enkelt dette: nu må vi først se, hvad der kommer ud af bestræbelserne for at løse spørgsmålet på fællesnordisk basis. Alene af denne for os meget afgørende grund kan vi naturligvis ikke medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse; men der er naturligvis også andre grunde. Før jeg nærmere går ind på disse, vil jeg gerne sige et par ord om, hvad vi kan være enige i.

Vi er tilhængere af en overgang fra vægttold til værditold, hvor ikke for store og for mange praktiske vanskeligheder lægger sig hindrende i vejen. Derfor lægger vi megen vægt på og vil søge oplyst i det kommende udvalg, hvad folk, der arbejder med det i praksis, altså erhvervslivets folk og praktisk arbejdende toldfolk, har at sige om denne side af sagen, ligesom vi gerne vil vide, hvad loven vil betyde i øget administration og kontrol og dermed forbundne øgede udgifter. Der er mange problemer her, og der rejser sig mange vanskeligheder; det bliver måske også nødvendigt at se på, om det virkelig fremdeles skal være sådan, at myndighederne så temmelig suverænt kan afgøre alle tvivlsspørgsmål, der kan opstå.

Det bringer mig til at gøre en lille bemærkning om toldappeludvalget, som jeg en kort tid har haft den ære at være medlem af. Der er den ordning, at folk, der mener sig uretmæssigt behandlet ved fortoldningen af varer, kan indanke deres sag for toldappeludvalget, og de gør det vel i den tro, at

toldappeludvalget er et udvalg, som virkelig har noget at sige, og hvis kendelser respekteres af toldvæsenet, hvilket igen vil sige af dettes øverste chef, finansministeren. Sådan er det imidlertid aldeles ikke. Finansministeren kan bløse toldappeludvalgets afgørelser en lang march og gøre ganske, som det passer ham, d. v. s. følge sin egen fortolkning af loven, og det gør han også. Som eksempel kan jeg nævne, at toldappeludvalget for ikke længe siden med et flertal i to på hinanden følgende møder fastholdt en bestemt afgørelse af, efter hvilken toldsats en bestemt vare skulle fortoldes, idet der var tvivl om, hvorvidt varen burde fortoldes som affaldsvare eller ej. Ikke desto mindre tilsidesatte finansministeren ganske toldappeludvalgets flertalsafgørelse og fulgte den afgørelse, som toldappeludvalgets flertal havde vendt sig imod. Det er en ganske utilfredsstillende ordning for borgerne, der tror, at toldappeludvalget som landsskatte retten er en ret, hvis afgørelser ikke kan omstødes af administrationen.

Toldappeludvalget arbejder iøvrigt efter samme principper som en domstol, således at formanden ikke tillader medlemmer af udvalget at deltage i et efterfølgende møde om en sag, hvis de ikke har deltaget i et foregående møde, hvor parterne, hvis sag er for, har afgivet forklaring — en for mig noget besynderlig ordning, når man betænker, at toldappeludvalget ingen domstol er.

Men lad nu det være. Når jeg fremdrager spørgsmålet her, er det ud fra den betragtning, at vi vel kan forvente, at en overgang til værditold vil resultere i endnu flere klagesager, og hvis vi skal have en betryggende ordning både nu og for fremtiden, må det tilrettelægges således, at vi for toldafgifterne ligesom for de direkte skatter — hvor vi har landsskatte retten — har en instans, der kan appelleres til, og hvis afgørelser er endelige i den forstand, at administrationen skal følge dem. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om han vil medvirke til, at toldappeludvalget får en sådan placering.

Jeg vender tilbage til de principielle betragtninger over selve lovforslaget. Vi er altså principielt tilhængere af overgang fra vægttold til værditold. Vi er også enige i, at den varetekniske udvikling i forbindelse med de gældende vægttoldsatser yder-